

1. ישראל תחזיק ברצועה עזה, מבלי לספח אותה רשמית לישראל, כל עוד לא הושג שלום בין ישראל לבין שכנותיה, וישראל תהיה אחראית לבטחון הפנימי והחיצוני של הרצועה, אם כי לא תחזיק בתוך הרצועה צבא אלא משטרה. היא תוסיף לקיים ולפתח מינהל עצמי של החושבים בכל עיר וכפר ברצועה, ותחן לאונרא כל ההקלות בפעולותיה למען הפליטים, - כמו כן תוסיף להבטיח השירותים הצבוריים לפושבי הרצועה: בריאות, חינוך, השקאה, חשמל, תחבורה, חקלאות, מסחר ותעשייה וכו'. (ישראל תסגור למינוי משקיף או"ם ברצועה לרווח מזמן לזמן לעצרת או"ם), לא תתנגד אבל לא תסכים לכניסת כוח או"ם לרצועה.

2. (עזה לא תיחה מעולם טריטוריה מצרית, וצבא מצרי פלש לחוכה לפני חשע שנים בניגוד למגילת או"ם, במסע החוקפנות של מדינות ערב נגד ישראל. ממסלה מצרים לא עשתה, לא בימי פרוק ולא בימי הרודן עבד-אל-נאצר, כל דבר למען הפליטים היושבים בחוכה. הרודן המצרי ארגן מקרב הפליטים חבורות רוצחים ומחבלים בשם פדאיון לזרוע רצה וחבלה בתחומי ישראל. כח או"ם ברצועה לא יוכל למנוע ארגון פדאיון ע"י הרודן המצרי והפעלתם בשטחי ישראל. כניסת כוח או"ם לרצועה עלולה להרע מצב הבטחון של הישובים הישראליים לאורך הרצועה ובכל שטח ישראלי אחר. ויש הכרה של החזקה כנחותה בסחון ישראליים - צבא או משטרה - ברצועה למען הבטיח שקט ברצועה ובסביבתה).

ב. פליטים.

ישראל פונה לאו"ם להכין חכניה לסידור קבע של בעיה הפליטים, כולל פליטי עזה; ממסלה ישראל תתרום תרומתה לסידור זה במיטב יכולתה.

ג. מיצרי אילת.

1. צה"ל יפנה חוף מיצרי אילת מיד לאחר הבטחת חופש השיט הישראלי והבינלאומי במיצרי אילת ובים סוף לאילת ומאילת ובתעלה סואץ.

בטחונות במיצר אילת.

2. החימה הוזה על חופש השיט בין ארבע המדינות השוכנות על חוף המיצרים, או החלטת העצרת להחזקת כוח או"ם לאורך החוף עד שיוקם שלום בין ישראל ומצרים, או ערובות יעילות של מעצמות שונות. הבטחת נאצר, או החלטה של או"ם על חופש שיט אין בהן כל ערובה ממשיח לחופש שיט, כל הרודן המצרי הפך בעבר סעיפי מגילת או"ם, החלטות מועצת הבטחון והעצרת, והוא יעשה זאת גם להבא.

ד. מדבר סיני.

מלבד שנים שלוש ישובים לא מצריים (אל עריש, אטור, מנזר קטרינה) - לא היה במדבר סיני כל ישוב מצרי, וגם לאחר שמדבר זה נמסר ע"י הממשלה האנגלית לרשות פרומליה של ממשלת מצרים - לא ראתה בה מצרים אף פעם מקום של התיישבות, ואין אף ישוב מצרי אחד במדבר סיני; - ובשמונה שנות החזקה מצרים ברצועה עזה, בעקבות פלישתה החוקפנית לישראל במאי 1948, לא ניסתה אפילו ליישב אף פליט אחד במדבר סיני גם במקומות המעטים שיש בהם מים.

בימי הרודן המצרי נהפך מדבר סיני לבסיס צבאי להחקפה נגד ישראל. ממסלה ישראל פונה לאו"ם להכריז על פירוז מדבר סיני כולו או לפחות מחציתו הגובלת עם ישראל למען הבטיח למעשה מניעת כל סכסוכים צבאיים בין ישראל ומצרים. ישראל אינה מעלה על דעתה אפשרות של החזרה סטטוס קוו אנטה, העלול להביא לידי התלקחות מחודשת במזרח התיכון.